

روز چهارشنبه نهم آبان ماهی که گذشت (در حالی که شب گذشته تلویزیون صحنه‌ی تشییع پیکر پاک شاعر برجسته و خلاق انقلاب اسلامی، دکتر قیصر امین پور بر دوش دوستانش را نشان می‌داد)، در کلاس و زنگ فارسی بخوانیم پایه‌ی چهارم ابتدایی، به دانش‌آموزان گفتیم، یک بار با صدای آرام شعر را از روی کتاب بخوانند. بعد از قرائت شعر، ناراحتی و غم در چهره‌ی عده‌ای از بچه‌ها نمایان شد. آن‌ها مثل روزهای قبل نبودند، دانش‌آموزانی که کنار هم نشسته بودند، با هم پیچ پیچ می‌کردند. ناگهان یکی پس از دیگری دست بلند کردند.

به یکی از آن‌ها اجازه‌ی صحبت کردن دادم. با ناراحتی گفت: «آقا اجازه، مراسم تشییع جنازه‌ی این شاعر را دیشب تلویزیون نشان داد که روی دوش مردم تشییع می‌شد.»

یک خط در میان

فرهاد ظهیرنژاد

آموزگار پایه‌ی چهارم، شهرستان ایوان

پس از این که حرف‌های بچه‌ها را شنیدم، شعر را یک بار با صدای بلند و حالتی غمگین خواندم. کلاس غرق در سکوت شد. متن شعر به شرح زیر است:

در کتاب چار فصل زندگی
صفحه‌ها پشت سر هم می‌روند
هر یک از این صفحه‌ها یک لحظه‌اند
لحظه‌ها با شادی و غم می‌روند

آفتاب و ماه یک خط در میان
گاه پیدا، گاه پنهان می‌شوند
شادی و غم نیز هر یک لحظه‌ای
بر سر این سفره مهمان می‌شوند

گاه، اوج خنده‌ی ما گریه است
گاه، اوج گریه‌ی ما خنده است
گریه، دل را آبیاری می‌کند
خنده یعنی این که دل‌ها زنده است

زندگی ترکیب شادی با غم است
دوست می‌دارم من این پیوند را
گرچه می‌گویند شادی بهتر است
دوست دارم گریه با لبخند را

قیصر امین پور

در انتهای خواندن شعر که به نام قیصر امین پور رسیدم، به بچه‌ها گفتیم: «بچه‌ها، برای شادی روح این شاعر، فاتحه قرائت کنید.»
بعد از قرائت فاتحه، بعضی از بچه‌ها گفتند، آقا اجازه، ما این شعر را حفظ می‌کنیم. بعد در خصوص معنا و هدف‌های این شعر صحبت کردیم. تدریس این شعر در این روز، مناسبت خاصی داشت. برایشان شرح دادم که این شعر در قالب چهار پاره سروده شده است. گذشت سریع عمر و استفاده‌ی خوب از لحظات زندگی، شادی یا غم را نشان می‌دهد. هم چنان که ما همه در این ساعت غمگین هستیم.
مرحوم امین پور، در سال ۱۳۳۸ در «گتوند» شوشتر متولد شد. او از شاعران دوران دفاع مقدس و استاد دانشگاه تهران بود. وی عضو فرهنگستان زبان و ادبیات فارسی بود. شعرهایش در قالب‌هایی از جمله: شعر نو، غزل، رباعی و دو بیتی به چاپ رسیده‌اند. از آثارش می‌توان به کتاب‌های: در کوچه‌ی آفتاب، آینه‌ی ناگهان، ظهر روز دهم، تنفس صبح و بی‌بال پریدن اشاره کرد. وی در سن ۴۸ سالگی به دیار حق شتافت. خداوند روحش را شاد بگرداند.